

For rugbrødets vedkommende går forslaget ud på, at prisen på et groft rugbrød à 4 kg og på et halvsigtet rugbrød à 2 750 g i tiden indtil 1. april 1954 fastsættes til 1 kr. 97 øre, hvorved statstilskuddet under forudsætning af uforandret rugpris vil blive nedbragt til ca. 30 pct. af brødets virkelige pris.

For mælkens vedkommende består den foreslåede afvikling i, at det særlige sødmælkstilskud på 6 øre pr. l sødmælk og børnemælk, der gennemførtes ved loven af 28. maj 1952, ikke foreslås forlænget.

Iøvrigt tager lovforslaget sigte på gennem en omformning af det såkaldte sødmælkstillæg at opnå en forenkling på dette område af tilskudsordningen.“

Lovforslaget mødte på rigsdagen principiel tilslutning fra regeringspartierne og de radikale, mens socialdemokratiet og kommunisterne ikke kunne gå med til den foreslåede delvise afvikling af tilskudspolitikken. Fra retsforbundets side ønskede man, at denne politik helt skulle forlades.

Lovforslaget henvises i folketinget til et udvalg, der i sin betænkning bl. a. udtaler:

„Udvalget har overvejet at omlægge tilskuddet fra bagerne til møllerne. Da det overfor udvalget er oplyst, at tilskud til nedbringelse af rugmelprisen vil medføre, at rugmelprisen bliver så lav, at det vil kunne betale sig at anvende melet til opfordring, og at de administrative hensyn ikke ensidigt taler for en omlægning, idet tilbagebetaling af tilskud for mel, der er anvendt til andet end rugbrødsbagning, i så fald må finde sted, har udvalget frafaldet at stille ændringsforslag herom.

Udvalget har under et samråd med landbrugsministeren drøftet bagerstandens ønsker om højere avance ved forhandling af rugbrød. Ministeren har i denne forbindelse oplyst, at det er regeringens agt at fastholde en forbrugerpris på 1 kr. 97 øre pr. 4 kg rugbrød, og at spørgsmålet om en eventuel forhøjelse må henvises til direkte forhandling med de priskontrollerende myndigheder.“

Regeringspartiernes og det radikale venstres udvalgsmedlemmer indstillede — som et led i en mere omfattende overenskomst (se herom side 188) — lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori det var fremsat.

Fra *socialdemokratisk* side stilledes derimod ændringsforslag om, at den gældende tilskudsordning skulle opretholdes uændret indtil udgangen af 1953. Som begrundelse herfor anføres i betænkningen, at man ikke kan „medvirke til vedtagelse af den del af lovforslaget, der betyder en væsentlig nedsættelse af de tilskud, der for tiden ydes til billiggørelse af så vigtige livsformødenheder som brød og mælk.